622/01

Den 8. oktober 2001 blev i sag nr. 54.487:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxx xxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring G/S
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Popermo Forsikring G/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Den 25/5 1999 indgav klageren, som er politiassistent, anmeldelse af arbejdsulykke til Arbejdsskadestyrelsen, og af anmeldelsen fremgår bl.a.: "Undertegnede og kollega rejste og støttede en kraftig mandsperson, som var spirituspåvirket og havde stift højre ben. Den pgl. person havde svært ved at holde balancen og sig oprejst. I forsøg på, at hjælpe pgl. hjem, hvorfor han flere gange 'glemte' at flytte sit stive ben, hvilket gav et knæk i den øvre del af ryggen."

Klageren foretog anmeldelse til selskabet den 30/6 1999, og af anmeldelsen fremgår bl.a. følgende: "Den anden mandsperson var ca. 195 cm høj og meget kraftig af bygning. Han vejede formentlig 130 kg. Han blev anmodet om, at forlade stedet, men var ude af stand til det selv. Han sad fladt ned på sin bagdel og kunne ikke selv rejse sig, formentlig grundet påvirkning af spiritus. Da kollegaen og jeg ønskede, at få pgl. væk fra stedet bukkede vi os ned mod ham og tog fat under hans armhuler med vores egne arme. PgI.

boede ca. 50 m fra stedet og vi besluttede, at hjælpe ham hjem. Da vi fik rejst ham op og begyndte, at gå med ham bemærkede vi, at hans højre ben var 'stift' og han havde svært ved, at 'få det med sig'. Ligeledes bar vi nærmest på ham ved gåturen. Pgl. blev hjulpet til sin opgang og ind i en elevator og herefter bragt til sin lejlighed. Når pgl. 'glemte at flytte sit stive ben' under turen gav det gentagne gange et knæk i øvre del af min ryg, ligeledes skete der en forskydning af nedre del af lænden. Begge steder, hvor jeg ofte har smerter efter mit tidligere uheld. Efter hændelse havde jeg konstant brændende/sviende smerter mellem skulderbladene, jeg havde smerter i lænden såfremt jeg gjorde en for "hurtig" bevægelse."

Ved skrivelse af 6/7 1999 afviste selskabet hændelsen som dækningsberettiget, bl.a. under henvisning til, at der intet var sket imod klagerens vilje, ligesom der ikke var indtrådt noget udefra kommende eller nogen uventet begivenhed, da han forsøgte at hjælpe .

Arbejdsskadestyrelsen anmodede i skrivelse af 27/8 1999 klageren om besvarelse af diverse spørgsmål, og af klagerens besvarelse fremgår bl.a.:

"

4. Hvad skete der? Giv en beskrivelse.	Pgl. person blev hjulpet op ved, at min kollega og jeg tog fat under hans armhuler. Herefter gik vi med ham ca. 50 m. Efter at have gået med ham et kort stykke tid 'fik han ikke sit ene ben med sig'. Samtidig opdagede jeg, at pgl. havde stift ben.
5. a. Skete der noget usædvanligt? Hvis ja, hvad? b. Gled, faldt eller snublede De? c. Hvis ja: Hvorfor gled, faldt eller snublede De? d. Hvad var efter Deres mening årsag til lidelsen? ...	 Ja. Pgl. 'glemte at få sit stive ben med sig', hvorefter det ryk i min krop og jeg kom ud af balance. Det kan ikke udelukkes, at undertegnede formentlig gled med den ene fod. Idet der lå lidt småsten/grus på asfalten, som der normalt gør på et ikke 'nyfejet' område, sammenholdt med balancebesvær. Pgl. stive ben og formentlig underlagets beskaffenhed. (Asfalten). ...
9. Var arbejdet uvant eller særligt anstrengende? ...	Især når pgl. person ikke støttede på sit 'stive ben', lå hele hans vægt i armene/skuldrene. Dette er ikke en normal for undertegnede arbejdsstilling

"

Den 17/9 1999 rettede klageren henvendelse til selskabet og oplyste bl.a.: "I henhold til skrivelse af den 060799 skal undertegnede oplyse yderligere. Jeg blev først klar over, at

pgl. mandsperson havde stift ben, efter vi havde gået med ham et stykke tid. Jeg havde ikke problemer med min ryg, nar vi i starten nærmest bar ham af sted. Det var først når han 'ikke fik sit ben med sig'. På asfaltområdet, hvor vi støttede/bar pgl. til at komme hjem lå der småsten/grus, som på et ikke 'nyfejet' område. Jeg er ikke vidende om det er grunden til, at pgl. 'ikke fik sit ben med sig' nogle gange. De første gange han ikke fik benet med sig kom jeg ud af balance, idet det formentlig ikke kan udelukkes, at undertegnede gled med min ene fod. Jeg faldt ikke, men havde svært ved at stå fast. Det var her jeg fik knæk i ryggen. Herefter tog jeg højde for dette og satte fødderne mere fast på asfalten."

Selskabet anerkendte den 3/11 1999 hændelsen som en arbejdsskade. Af afgørelsen fremgår bl.a.: "Vi har i dag anerkendt det anmeldte tilfælde som en arbejdsskade efter loven om sikring mod følger af arbejdsskade. ... Der er ved anerkendelsen lagt vægt på, at De under Deres arbejde var udsat for en pludselig og uventet skadelig påvirkning, da De gik med en beruset mandsperson, som glemte at få sit stive ben med sig, hvorefter De kom ud af balance og fik et ryk i kroppen. Det kan heller ikke udelukkes, at De gled med den ene fod."

Af speciallægeerklæring dateret 27/12 1999 fremgår bl.a.: "2. Blev 18 05 1999 under udøvelse af erhverv som politiassistent udsat for et indirekte lændetraume. Skulle sammen med en kollega fjerne en beruset person, der havde taget ophold foran en købmandsbutik. Personen noget vrangvillig og da denne samtidig havde stift ben måtte skadelidte uventet håndtere en større vægt end forventet. Registrerede i tilslutning til bortfjernelsen af personen forværring af de brændende smerter mellem skulderbladene samt markant forværring af de forudbestående lændesmerter."

I selskabets skrivelse af 16/11 2000 til nævnet fremgår bl.a.: "Ifølge bilag 1a opstår smerterne da forsikringstageren sammen med en kollega støtter/bærer den anholdte hen til den opgang hvor den anholdte bor. Det gav gentagne knæk i forsikringstagerens ryg slæbet/løftet. Forsikringstageren oplyser videre at smerterne opstod netop det sted i ryggen hvor forsikringstageren tidligere har pådraget sig en arbejdsskade. ... Efter vores opfattelse var denne definition ikke opfyldt, og vi afviste derfor erstatningsudbetaling over for forsikringstageren den 6/7 1999. Forsikringstageren accepterede ikke denne afgørelse,

og oplyste i bilag ... at han muligvis gled med den ene fod i noget grus i et område hvor der ikke var nyfejet, og at dette var årsagen til at der opstod smerte i ryggen. Sideløbende verserede der en anden erstatningssag vedrørende en tilskadekomst med forsikringstagerens ryg under den kollektive ulykkesforsikring. Da der var indkaldt til speciallægeundersøgelse vedrørende den tidligere tilskadekomst, skrev vi den 23/9 1999 til forsikringstageren at vi ønskede at kende speciallægeerklæringens indhold før vi tog stilling til sagen fra den 18/5 1999. Bilag ... er speciallægeerklæringen, og det fremgår at tilskadekomsten den 18/5 1999 opstod da forsikringstageren måtte håndtere større vægt end forventet i en anholdelsessituation, og at han i denne forbindelse efterfølgende konstaterede skulder/lændesmerter. Speciallægen nævner intet om at forsikringstageren var gledet med sin fod, og vi må derfor blot betragte det som efterrationalisering når forsikringstageren i bilag ... anfører en anden årsag til hændelsen. Efter en yderligere gennemgang af sagen, herunder speciallægeerklæringen, skrev vi den 6/3 2000 til forsikringstageren og fastholdt vores afvisning idet tilskadekomsten fortsat ikke var omfattet af forsikringsdækningen idet definitionen for et ulykkestilfælde ikke var opfyldt. I forbindelse med anholdelsessituationen skete der ikke en udefra kommende eller uventet begivenhed da forsikringstageren slæber/bærer den anholdte af sted. Der sker intet som ikke er forventeligt, og forsikringstageren deltager i aktionen af egen fri vilje. Over for Ankenævnet må vi derfor fastholde at definitionen for et ulykkestilfælde således som denne er anført i forsikringsbetingelsernes § I.I.a, ikke er opfyldt, og vi kan derfor ikke betale erstatning. At Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt tilfældet som en arbejdsskade, ændrer efter vores opfattelse ikke på en omstændighed at tilfældet ikke omfattes af den kollektive ulykkesforsikring hvilket jo også er helt i tråd med Ankenævnets tidligere praksis."

Klageren har hertil bemærket: "Ovennævnte hændelse er svær at beskrive og ved anmeldelsen blev den ikke uddybet nok, dette prøvede jeg yderligere ved skrivelse den 170999. Ligeledes henviser jeg til udfyldelse af arbejdsskaden til Arbejdsskadestyrelsen den 180999. Det er noget lettere, at udfylde et skema for nærmere forklaring af det skete. ... Ved undersøgelsen hos speciallægen ... uddybede jeg ikke, hvordan det var sket men fortalte blot, at jeg havde gået med en stor, spirituspåvirket mandsperson, som bl.a. havde stift ben. Yderligere talte vi ikke om selve hændelsen. Lægen koncentrerede sig om skaderne i ryggen. Det skal oplyses, at for mig var det ikke forventeligt, hvad der

skete. Jeg var ikke klar over, at manden havde stift ben og nogle gange ikke støttede ordentlig på benet. Dette fandt jeg først ud af da skaden var sket og jeg havde gået med ham et stykke tid. Ligeledes deltog jeg af egen fri vilje, da det var en arbejdsopgave der skulle løses. Med hensyn til anerkendelsen fra Arbejdsskadestyrelsen kan jeg oplyse, at definitionen for ulykkestilfælde er - en udfra kommende eller virkende, af den forsikredes vilje uafhængig pludselig indtrædende begivenhed, der har skadelig påvirkning af helbred til følge. Udfra dette er det samme definition som Popermos."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a. følgende: "**§ 1. <u>Forsikringens omfang.</u>** 1. Ulykkestilfælde. a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Klageren har i sin skadesanmeldelse til selskabet anført, at han i forbindelse med assistancen til den berusede person, gentagne gange fik et knæk i øvre del af ryggen. Nævnet finder det ikke sandsynliggjort af klageren, at denne har været udsat for et ulykkestilfælde, således som et sådant er beskrevet i forsikringsbetingelserne.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard